інформаційно-організаційних, мотиваційно-стимулюючих, пізнавальних, пошукових і регулятивно-корекційних.

Сьогодні поширення набула сфера позашкільної хореографічної діяльності: танцювальні гуртки, студії, ансамблі. Здебільшого, самодіяльні танцювальні колективи зорієнтовані на підготовку танцівників для участі в концертній діяльності, формування відповідного репертуару. Основне завдання танцювальних колективів полягає у формуванні естетичної культури школярів.

Бальний танець є важливим засобом виховання, оскільки в усіх своїх формах і проявах реалізовує виховну функцію через: розвиток емоційно-логічного сприйняття навколишньої дійсності; формування естетичних смаків, ідеалів, поглядів, переконань, естетичного ставлення до явищ і предметів навколишньої дійсності; стимулювання пізнавальної активності та самостійності, розвиток творчих здібностей і вмінь. Освоєння латиноамериканської програми виховує здатність самостійного судження на основі естетичних поглядів, європейські танці сприяють розвитку артистичних здібностей – компоненту, що визначає рівень виконавської танцювальної майстерності [7, 8].

Естетичний розвиток є ключовим аспектом під час викладання бальних танців, тому майбутній учитель хореографії має вміти використовувати активні методи навчання: вправи, ігри (музично-пластичні, імітаційно-ігрові, сюжетно-рольові), метод творчої імпровізації, створення танцювальних етюдів, комбінацій. Важливим для розвитку естетичної культури є поєднання фізичних навантажень з творчими проявами особистості.

Бальні танці дуже добре розвивають пластичність, навчають не просто слухати музику, але й відчувати її. Сучасне бальне хореографічне мистецтво сприяє фізичному розвиткові дитини – зміцнюють дихальну й серцево-судинну системи організму, тренують і зміцнюють різні групи м'язів. Дитина зможе володіти своїм тілом досконало, використовувати його для того, щоб передати власні почуття й емоції. Крім того, танці благотворно впливають на емоційний стан дитини, а також учать тримати під контролем свої емоції. Варто відзначити, що як і в будь-якому іншому виді спорту, в бальних танцях присутній великий дух суперництва. Тому він активно бере участь у формуванні дитячого характеру, вчить бути працьовитим і цілеспрямованим, наполегливим і впевненим у собі, витривалим і спритним.

В освітньому просторі дедалі більшого значення набуває потенціал особистості, її здібності, обдарування та якості. Нове століття визначають століттям інтелектуальної творчості. На перший план висувається творчий потенціал працівника – його професіоналізм, ерудиція, вміння творити, креативність мислення. Саме він є запорукою успіху навчального закладу.

У даний час рівень розвитку творчої діяльності, створення, поширення та споживання знань є найважливішою характеристикою суспільства. У цьому зв'язку виникає проблема вивчення, розвитку й використання творчого потенціалу особистості, актуалізується

необхідність побудови та реалізації освітнього процесу, що створює передумови для розкриття потенційних здібностей кожного педагога.

Як згадувалося вище, бальний танець – не лише мистецтво, але і спорт, тому для майбутніх учителів танцю важливо навчитися виховувати наполегливість і впевненість у собі, оскільки це сприяє становленню цілеспрямованої та сильної особистості танцівника.

Важливою психолого-педагогічною умовою виховання наполегливості й упевненості є створення на заняттях із бальної хореографії ситуації успіху та надання досягнутому успіхові гласності.

Використання ситуацій успіху сприяє найбільш повному розкриттю та прояву особистості, оскільки дозволяє найближчому оточенню сприймати його з кращого боку. Зокрема, Н. Анікєєва довела, що при зміні позиції учня змінюються соціальні очікування оточуючих. У зв'язку з цим підкреслюється важливість надання досягнутому успіху гласності. У цьому випадку успіх, що переживається в одному виді діяльності, спонукає до досягнення успіху в іншому. Дуже важливо, щоб ситуація успіху відповідала можливостям школяра, для якого вона створюється вчителем. Подібні ситуації дозволяють регулювати стосунки учнів опосередковано у сфері «колектив – учень», на відміну від безпосередньої взаємодії у сфері «учитель – учень» [1, 34–35].

Отже, майбутній учитель хореографії повинен оволодіти спеціальними знаннями й уміннями, необхідними йому в професійній діяльності для створення ситуацій успіху.

Відомий дослідник даної проблеми А. Белкін зазначає, що необхідно використовувати на заняттях такі прийоми створення ситуацій успіху, як «даю шанс», «сповідь», «прямуй за нами», «емоційний сплеск», «обмін ролями», «зараження», «еврика», «навмисна помилка», «лінія горизонту». Тому важко говорити про якісь прийоми створення ситуацій успіху, але існують певні закономірності, які можна розробити у своєрідний алгоритм педагогічних дій [2, 41].

Студенти-хореографи вчаться на заняттях із бальних танців використовувати різні прийоми. Наприклад, прийом «даю шанс» – це створення ситуації педагогом, у якій студент може проявити свої здібності, відчути власні можливості, тим самим повірити у свої сили. Інший прийом, «обмін ролями», дає змогу помінятися місцем із викладачем, щоб краще проявити себе як майбутнього педагога з хореографії. «Емоційний всплеск» – педагог дає позитивну оцінку в той момент, коли в учня щось не виходить і він готовий «опустити руки», що підвищує самооцінку вихованця й віру у власні сили. А прийом «навмисна помилка» гарно активізує увагу учнів.

Науковцями встановлено, що в дітей, які одержують заохочення, швидше виробляються навички діяльності. Особливо потрібне заохочення на першій стадії навчання. Неуспіх на початку діяльності діє руйнівно, значно знижуючи загальну здатність до оволодіння діяльністю. Заохочення похвалою покращує і темп роботи, і її якість. Позитивне стимулювання